

reguleringen, og saaledes som det ogsaa delvis er knyttet til Krisetoldlovene, vil kunne faa en Garanti for, at denne automatiske Toldforhøjelse paa de paagældende Olier ikke kommer til Udtryk i en Prisforhøjelse fra Fabrikkerne Side.

Endelig skal jeg nævne et Forhold, der ogsaa maa tages i Betragtning, nemlig Toldgodtgørelsen for toldpligtige Materialer ved Nybygning af Skibe, hvor Maksimum for Godtgørelsen nu er sat op fra 2 til 3 pCt. Det er muligt, at de foreslaede Forhøjelser ikke mere vil kunne rummes indenfor disse 3 pCt., men om en Forhøjelse enten af Maksimalsatsen eller andre Veje vil man vel kunne diskutere i det Udvalg, der kommer. Hovedformaalet for os er, at de store Merindtægter, der kan paaregnes som Følge af dette Lovforslag, anvendes til ekstraordinære Afdrag paa den indenlandske Del af Statsgælden, idet en Afvikling af den udenlandske Statsgæld i Øjeblikket vilde modvirke det Hovedformaal, hele Lovforslaget har. Den Merindtægt, der paaregnes, er ansat til 45 à 50 Mill. Kr., men som der er gjort opmærksom paa i Forslaget, kan dette Tal kun være skønsmæssigt, idet vi jo haaber, at den egentlige Virkning af Loven vil være af en importbegrænsende Natur og dermed selvsagt komme til at sætte sit Spor i den Merindtægt, Statskassen vil faa som Følge af den Foranstaltning.

Jeg skal nu slutte med indtrængende at anbefale det foreliggende Lovforslag og de deri indeholdte Tanker til det høje Ting. Jeg vil endnu en Gang fremhæve vor Villighed til Forhandling. Vi mener her at have anvist en Vej; vi mener, at det er den eneste effektive og farbare. Vil man ikke følge os, skylder man os at anvise andre Veje, og vi vil da være villige til at diskutere disse i en aaben og ærlig Forhandling. Det er i dette høje Ting yndet at citere de klassiske Ord: „Her er Rhodos, her skal der springes“. Jeg vil omskrive dette med Udtryk, der bedre passer til Situationen, og idet jeg peger paa den Valuta- og Prisstigningsbølge, der truende slaar op om det danske Samfund, vil jeg sige: Her er Stormfloden, her maa der bygges Diger.

Stats- og Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Medlem, der nu talte (Drachmann), havde Løjlighed til allerede under Forhandlingen om de ekstraordinære midlertidige Toldsatser at udvikle Grundprincipperne i det Lovforslag, han nu har omtalt. Jeg fandt Anledning til straks at tage Ordet og fra min Side fremsætte de

Indvendinger, jeg maatte gøre gældende deroverfor. Det blev en ret udførlig Imødegaaelse, og jeg kan i det væsentlige henholde mig til den, men skal dog, nu da Lovforslaget ligger til Behandling i dette høje Ting, gøre nogle yderligere Bemærkninger.

Lovforslaget forekommer mig mere at ligne et Program, en udkastet Tanke, end et fuldt udarbejdet Forslag. Det er i hvert Fald givet, at hvis det skulde træde ud i Livet, maatte det undergaa en meget gennemgribende Bearbejdelse. Der er forskellige Ting, der ikke findes i Lovforslaget, men kun findes i Anmærkningerne, og der er en Del Ting, som hverken findes i Forslaget eller i Anmærkningerne. Det vil blive ret stærke Supplementer, som maatte tilføres Forslaget, for at det kunde blive gennemførligt i Praxis. Det ærede Medlem gjorde gældende, at det ikke var ment som et Toldbeskyttelsesforslag, det var ment, og ærligt ment, som et Valutaforslag, og det betvivler jeg aldeles ikke. Jeg kender jo det ærede Medlems Standpunkt i Toldbeskyttelsessagen, og han kender mit, han ved, at jeg ikke er nogen doktrinær Mand paa dette Omraade og har maattet døje adskilligt for min Mangel paa Doktrinarisme, men han ved ogsaa, at jeg har visse Principper her, som ikke stemmer med hans. Men jeg benægter altsaa aldeles ikke det ærede Medlems og hans Partifællers oprigtige Hensigt ikke at ville slaa et Slag for Toldbeskyttelse, men for en Forbedring af vor Valutasituation.

Hvad Forslaget i det hele angaar, vil jeg først nævne, at det betegner det første Skridt ad Lovgivningsvejen til at gaa over til en anden Værdimaaler end vor Krone. Man kan sige, som det ærede Medlem sagde under den tidligere Forhandling, at i Virkeligheden har vi indført Guldparitetten paa forskellige Omraader: Tjenestemandslønningerne, Sociallovgivningen o. s. v. Det tror jeg imidlertid ikke, man er berettiget til at sige. Man har forøget Tjenestemandslønningerne, og man har forøget de sociale Udgifter under Hensyn til de forandrede økonomiske Forhold, under Hensyn til Prisstigningerne, men man har ikke anlagt en anden Værdimaaler end vor lovlige Værdimaaler, Kronen, man har ikke udmaalt de Forøgelser, der er kommet, i Dollars, men man udmaaler dem i Kroner efter de Forandringer, som Tiden byder at tage Hensyn til. Det vil være det første Skridt ad Lovgivningsvejen, mener jeg, til at gaa over fra at maale vore Udgifter og